

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Priposlana se pisma tiskaju po 5 sv. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje 60 no., za svaki redak više od 6 no.; ili u slučaju opozivanja za pogodbe sa upravom. Novci se šalju poštarškom naplatnicom (sa odgovornom poštom) na administraciju "Naša Sloga". Imo, prošimo i najbližu poštu valja točno označiti.

Komu list nedođe na vrijeme, noka to javi odgovarajuću u otvorenu pismu, za koje se ne plaća poštarine, ako se isvana napiše: "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a sloga sve pokvari". Nar. Pos.

Izalzi svakog četvrtka na sedmolu arku.

Dopisi se novražaju ako se i ne tiskaju.

Nobilijogovani listovi se neprimaju. Prodajna i poštarina stoje 5 for. za slika i 7 for. na godinu. Razmjerno for. 2/3 i 1/4 za polgodinu. Izvan carovino više poštovano.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Toronto, br. 13.

Iz carevinskoga vieća.

(Glavna razprava o proračunu.)

Proračunska razprava pruža zastupnikom priliku, da se izjave ne samo o predmetu, koj je na dnevnom redu, već u obće o svemu, što je vlada dobra ili zla učinila, ili u koliko bi imala u buduću dobra učiniti a zlo izbjegavati. Tim pravom služe se u parlamentu pojedini zastupnici, tko više tko manje, što zavisi najviše od toga, kakvo li zauzima jedan ili drugi zastupnik stavovište napram vladi, to da li imaju njegovi biraci posebnih želja ili pritužaba, a zavisi to čisto i od sposobnosti samog zastupnika.

Vladin protivnik upotrebiti će — imado li duhovnih sposobnosti — kod razprave o proračunu svo i svo, da njezin rad oštro proročeta i žigova, to svoje joj nepovjerenje izrazi, dočim ču ju njezin pristava braniti i zagovarati, pa bilo to često i proti svomu osvjedočenju.)

I ljetosnju glavnu proračunsku razpravu, koja je započela dne 16. t. m. u carevinskom vieću, upotrebilo nekotji zastupnici desnice i lijevice, da se otvoreno izjave o djelovanju sadašnjeg ministarstva, to o svomu onomu, što njim je najvećma na sceni igralo.

U glavnoj razpravi o proračunu govorilo je u svomu, što za u što proti osnovi proračuna, do patnaest zastupnika.

Vrlo važno govorniko poslala je u prvu vrtu bez dvojbe desnicu, a modju ovimi iztakalo se osobito zastupnici dr. Grogr, ministar Dunajevski,

No imado i takvih, koji ni kudo ni hvata, već jedino klupu daju, a medju to spada i trojica talijanskih zastupnika iz lijeve.

Vašaty, Šuklje i Borčić. Između govornikah lijevice dignuo se nad ostale svoje drugove i ovaj put, kao glavni govornik manjine, poznati zastupnik Planer, koji je odlučno zanikao povjerenje vladi a tim zabacio i predloženi proračun.

No, ni govornici većine nisu se bezuvjatno izjavili za predloženu jim osnovu proračuna, dapače zastupnik Grogr očitovao ju otvoreno, da se proti istoj glasovati. Očitevanje svoje podkripio je ovaj zastupnik tim, što vlada ministra Taafsa nije izvršila svoja obećanja, niti se drži programa od g. 1879. Što se tiče njegove domovine, kraljevino Češko, rodo govornik, da je češki narod kao predstraška slavonskoga svieta u neprostanoj borbi proti germanizaciji, koju i sadašnja vlada podupire. Govoreo o slobodi štampu, rodo, da je ta sloboda u Austriji prodana samovoljni državnoga odvjetnika, policajnoga činovnika ili kotarskoga kapetana.

O pravu sakupljanja i udrživljanja, rodo dr. Grogr, da je slobodno bilo austrijskim listovima, da izadju s oranim okvirom kada je umro njemački cesar Vilim, da podju u Berlin doputaocij dječka na sprovod pobjednika kod Königgrätza, ali bankot u čast biskupu Strosmayoru, taj je oblast zabranila; u čast muža, kojoga je poglavita zasluga, da su hrvatske regimente god. 1848. uguškilo ustanak. On traži od vlado, da izpuni svoj program i održi zadani riod, a dok toga nudišni, nemož u nju imati povjerenja.

Isto tako oštro govorio je i drugi češki zastupnik dr. Vašaty kritizirajući austrijsku vanjsku politiku.

On se izjavio proti savozu sa Njemačkom i Italijom, jer da je ta zajednica po našu državu štetna. Probitak ugovora sa Njemačkom jest samo na strani Njemačko, kojoj bi morala Austrija pokriti ledja u slučaju rata sa Francuzom. Mi smo — rodo govornik — u savozu sa dva suojada, koji su nam bili uvijek najgorđoniji protivnici, pak valja da se Austrija priključi Rusiji, koja nije nikada proti nama ratovala, već dapače oglobodila Austriju kod Vilagoda, kad je bila na rubu propasti. Govornik zaključio, da je dužnost svakoga zastupnika, da uskratli svaki novčić vladi, kad su vodi ovakova izvanyjka politika.

Ministar Dunajevski odgovarao je većinom na nupadaje lijevice, iziščuđ, da je vlada pomođu većine zastupstva postigla za državu mnogo potrebnih i važnih uspjeha, to da se bude i u buduću na tu većinu oslanjati.

Zastupnik Šuklje, kao glavni govornik većine, pobijao je u prvom dielu svoga govora nazoru zastupnika Planera, a drugim dielom razjasnio je brojkami državni proračun. O dohoditih, rodo, koji će unići od poroza na špirit, noka se noizdadu svi u vojničke svrhe, već noka se istim štogod učini i za doada zanemareno pokrajino, u pevom rodu za Kranjsku i Dalmaciju.

Govoreo o ministarstvu pravosuđja, rodo, da je to ministarstvo nešto za Kranjsku učinilo, no u Koruškoj, Štajerskoj i Primorju ostalo je svo pri starom.

Izjavio se takodjor oštro proti ministru pravosvjoto Gautschu, koji da je svojim postupanjem stvorio više za-

dikalacah nego li ikotji najonergičniji agitator; stoga da za njoga nomari či jedna ni druga stranka. Na koncu pozvao je ministarstvo, da se okani dosadašnje neodlučnosti, to da pristane otvoreno u većinu carevinskoga vieća, koja vladu iskreno podupire.

Na svršetku glavno razpravu govorilo je jošte nekoliko zastupnikah a jedno i drugo strano, i to da izpravo nekotje neotobnosti prijašnjih govornikah. Modju ovimi bijaše sa nas najvažniji govor zastupnika Borčića, što no ga niže donošimo.

GOVOR

zastupnika na carevinskom vieću Borčića.

Prigodom proslave potdosedgodišnjice mislilovna vladiko Strosmayora, upravoše mi slavonski zastupnici na carevinskom vieću odrosu. Radl toga dokaza ljubavi i podtunja slavonskih zastupnikah naprama pruzvišenomu vladiki, udarilo na nje nje-mački i mađjarski listovi svakojakimi pogrdami, što je gospodu zastupniko silno ogordalo. Na to pogodo oevrnu no zast. Borčić prigodom proračunsko razprave u carevinskom vieću. Njegov govor glasi:

Zamolih tieđu, da visoku kuđu upozorim na predmet, koji je za austrijsko Slavonsko vrlo neugodan i vrlo nemio.

Gospode i Kokočvam jo znano, upravilo je nekoliko zastupnikah slavonskih skupinah na potlanje nas Dalmatincaoh, a no kako so jo pogrdno javilo, dra. Vito-niđa, čestitku njegov pruzviženosti biskupu Strosmayoru prigodom proslave potdosedgodišnjice njegovog mislilova.

Taj čin, koji jo jedino nadahnut bio čuvatvi najvećog poštivanja naprama svadru za njegovog voliko kripostni, radi kojih no nije pruzjavio samo pred slavonskimi plomouli, već pred celim naobraženim svi-tom, dne jo takozvanoj liberalnoj mađjarskoj i njevačkoj štampi povoda kojakak-

PODLISTAK.

Ženitbeni običaji.

Pislo E. S. Strkov. (Konaco.)

Na uređeni dan uzmu mladil dvojicu ili trojicu rođjaka, ili koga starijega do-vjeka, dobra "govorinca", podučio ga koliko miraza imado tražiti. Kad je već dobrano zanođilo, prekriziv se, odu na pogodbu. "Govorin" jo pri pogodbi glavna osoba; njemu se noim nitko protustavlja, no ga svi njegovi drugovi moraju u svom i svadom slušati. Drugar na kućna vrata, nazovu ukueanom "dobar vođer", rekav upodno, da su doćući, da jo u toj kući krma, to opaziv svjetlo, da su so navratili do kuće. Ukađani im odgovaraju, da jo u istinu u toj kući krma, ali samo za poštone ljude, a oni kao takvi, noka samo udju. Dočar prosji, ili bolje rekud pogodbenici u kuću, uvedu ih u sobu, posade uz stol, na kojem stoje već pripravno staklenko puno vina. Roditelji djevojinim ponude došjaka vinom, ali im ovi odgovaraju, da nemogu u taj par piti, dok se o nekotj važnoj stvari nepogovore. Na upit oca djevojinca, da šta bi željeli, odgovara starijosa (inače govorećim), da su došli, nobi li oni voljni bili dati svoju ćerku njihovomu mladici. Kad roditelji na to pristane, odo majka, da potraži ćerku, to ju doprati u sobu. Starijosa upita onda mladica, da li jo voljan uzeti djevojku. Kad on pristane, upita na isti način i djevojku, a pristav i

ona, rodo: "Kad to vas dvojicu zadovoljni, onda smo i mi svi".

Sada se pošumi starješina i djevojin otac pogadjači mirazu. Najprije so pogadjaču za novce. Novaj obitelji trebati da i mlake, o pa onda so natežu za krevicu. Neima li nje, dobar će biti i junac. Muž će u goru, razdrioli će boćvo, trebati će novo, a odkund, kad neima yuno? Dakle dolazi pet li šest oravani na rad. Pa popušnja, nateži, dodavaj, odnimilji, nikad ih do kraja. Jo li starješina vičati svome poslu, to so on po celim sat, dapače i više prepriro i pogadja o mirazu. U ostalom mu jo i zadana, da nastoji izmesti čim više od djevojinca oca. Kad li so već ipak jednom pogodili, dado mladil u znak pri-vole ruku budućomu si tastu. Zatim si i zaručnici pruže ruku, a starijosa im na nje polje vina. I sad se jedva prosoci oculo vina, a pred nje so izneso mastna večera. Zaručnici pako ustanovo dan, kad li će li pratećje kupovati. Ako su pako nemogu pod nijedan način nagoditi, odo svatba u vjetar, a prosoci se razidju.

Mjesec, a najvječna dva posljo nagodbo, sliodi vjenčanje. Važniji tek uzroci mogu produljiti rok.

Na pje so pozivljjo najbliža rodbina, po koji susjed i bolji prijatelj. Svatbenu danu na uranku nabođu pred kućom zaručnicu jabuku ili naranču na kolno, to ga privežu na kakovo ovišo drvo nuž kuću. Kad ido zaručnik sa svojimi svatovi k zaručnici, prate ga njegovi prijatelji puškami. Dočav do kuće, nisano ti nazovi-strici u jabuku, dok ju sa kolca neobere, a svatovi jim je odaju jednu od djevojincah. Što dođie čekaju pred kućom. Novrali li nitko nadođje "bala" u selu mladoženje, razidje-

jabuku, zatvoro u kući zaručnicu vratu. Kumovi pošumi kućni, a oni ih iznutra pitaju, šta bi željeli, našto jim oni odgovaraju, da su došli po svoje. Iz kuće im na to odgovore, da jih dopriputaju u kuću, dok jim ne sekažu putnog lista. Jedan od kumovah lavadi iz čepa kakav takav papir, to im jedva onda otvoro vrata. Kad so svatovi poruđaju oko stola, upita majka zaručnicu kumova, šta bi željeli. Kumovi odvrataču, da zole ono, što ih ido. Majka dovedo koju drugu ženu, rekav: "oto vam što bi vi radi". A kum čo: "mi nepoznamo to ropotije, dovedite nam drugu". Kad majka i drugu dovedo, nastajo isto progovaranje, a napokon dovedo zaručnicu. Ona sjeđno modj kuma i zaručnika, to, počto su si podali ruku, uljjo jim na nje kum vina, rekav: "Vidit čemo, ki će bit istojji, ki čo kega provariti". Ona se dvojicu počajmo, tko li čo prije izpiti vino sa rukuh. Izpilo li zaručnica prije, to so svatovi sarku smijati zaručniku, da čo ga žena cio viok va-rati i s njimo gospodariti. Sada se izneso pred svatove ručak. Po dovršenu ručku ido so u crkvu.

Dok so svatovi vrtio iz crkve, akupo se česoki momci pred kućom novjostice, da joj miraz "bala" naložo na voz i od-vozu do doma mladoženje, gdje ju i raz-ložo. Momke ido poštone napojnica kolli sa jedno toli a drugo strano. Udaja li se pako djevojka u drugo koje selo, tad joj momci iz njezinog sela naložo "bala", a čo se mladoženja vrati iz crkve, mora jima dati nekoliko forinta kao "za odštetu", što im jo odaju jednu od djevojincah. Što nadođje "bala" u selu mladoženje, razidje-

ju mrcet, i zato jim novjostice dnjo kolno. — Vr. dv sa svatovi iz crkve, ido u kuću novjostice na "mali" objed. Okripliv se, rodo jim gazda, da jo baš jučer dopremio čitav voz prosa, pa nobi li oni toli dobri bili, da ga ovrše. Svatovi ponustanu na nego laganu, pa hajd vriti prosu — na ples. Pleso so do objeda. Dok se pako večera pripravli, svatovi čo u sumrak opet na ples.

Przma koncu vođoro iznesu majka novjostice pred svakoga svata po kolno, a oni njoj zato pruže po koji forint, koliko tko amže. Bit čo to mladil ženioi, da nozapočno prvo dane braka na "suhu". Kad li vođ vođero dokrajčiji, odu mladonci k majci po blagoslov. Na ognjišću pokleknu pred majkom, ona ih blagoslovi, to podado mladoženji star lonac, da ga razbije. A on, da joj vrati mlo za drago, polupa i pobaca sa nape pot, šest novjih loncaoh.

I nadođjo čas odlazka. Kumovi nastoje odvesti mladoncu u svjehov novi stan po takovomu putu, da ih niti živa duša neopazi. Kad dr dju u kuću, ido na ognjišće, a svekrva, počezno novjostice u koji li čo kut sjesti. "Jo joj donešo mlajšašo dje-teško, postvi joj ga na koljona "za kalen-dičca", a novjostice mu dno kolno u rubcu zavezau, a u prikrajju razben imado vrez-zanih par česčičnih. U to nadođju i ostali svatovi, omože si jošte kojom česčicom žadno grice, založo jošte koj komandii, pa se ido za podinak. U poboljših so kućah i sliodni dan opot pije i pjeva kao za sliodni. A kad im vođ vođer silo sma-takalo, počmu se razilaziti.

... opazkam i klovatam. Namogu proku-
... kolika li me jo zloravja obuhvatila
... stanju th sumnjšenjah. Nu što nemo-
... pojmiti bilo je to, što su i novine,
... koje so običavaju smatrat oblozanim, po-
... dole u isti rog duvat. Otvoreno priznanje,
... da niam u stanju izlučiti, što li u th
... tendencioznih izvraćanjih višo prevladjuje,
... da li mala sidos ili noznanjo. Ja svakoga
... pozivljem, neka mi pokaže u spomenutoj
... adresi samo jednu rloču, koja na politiku
... smirot. (Tako jo i na dosnici.)

Čini se, da danas stvari u Austriji —
a u Ugarskoj jo još gore — tako stoje,
kao da se jo smier postena mišljenja iz-
gubio; švarni pristojlja prikazuju so kao
voleždajnici, a nokadnji provratnici kao
uzori najčišćeg patriotizma. (Tako jo i na
dosnici.) Riko slovensko krvi, proliveno
na obranu pristojlja i države, svakom zgo-
dom od slavenskih predjedovat dokazana
naukolobiva vjornost i odanost uvjerenom
vladaru i profansoj carskoj obitelji, no-
mogu znatiti zastupnike th narodah pred
osvadamj panslavizma. Jer su poslal adresu
prvomu sinu bratskoga, danas žalibože
vrlo potlačonoga naroda, pri njegovom
svetonolom jubileju, mužu, koji uzpoko
svih protivljenah svojih protivljenika svoju
domovinu višo od ikoga drugoga navrađa
na stazu pravjote, pokrovitelja umjotnosti
i znanosti, kao što i svakog plemenitog
podučava, vlenkom orkvanomu dostojan-
stveniku, koji kno najna avizada tropi na
oborju katoličko orkva, proslavljanom go-
vorniku, volikom rodoljubi, koji jo u
najopamijih vromonih patriotičkom po-
zitivnošću za pristojlja i državu taklo
učinio, o kojega djeljnoj ljubavi napram
posvedonj osobi premlontvoga našega
vladara nitko neodvoj, i koju smu "Novo
sveto Promu" priznaje, kojega mi ideni
svježani u rlokih pristojlnoga govora Nj.
Vladavstva od 8. listopada 1879.: "Au-
strija, d, vjorna svomu povjestničkomu
zvanju, biti žiti prava svojih zooljah i na-
rodah, u svojoj nezadržljivoj, jedinstvenoj
sveti trajno ognjlište prava i latinito slo-
bode" — radi svoga tuga lupke lo se de-
nuncira kao vololodajniko.

Ako ti patulji neradu, tko jo Stross-
mayor, tada noka ih počati jedan Minghetti,
jedan Olivier, jedan Lavoley, jedan Glad-
stone, to prosvjetljati katolički episkopat
u Doupanloupom na čelu. Pokoljni Mavro
Minghetti, izza Cavoura najveći talijanski
državnik, u svom so jo razgovoru sa Lu-
voleyom prije nekoliko godina ovako iz-
razio (čiti): "Samo dva miža sa na ineno
takav utlak učinila, kao da su viša bida
od nas drugih, a to su: Bismark i Stross-
mayor".

Gospodo! Ja sam uvjeren, da bi
štampa, koja svojo obitunak zahvaljujo re-
publikom fondu, podlga bila podprlatoljo
on adresu u dovo to noko, kada bi po-
kionstvo njolto Strossmayoru, upravljeno
bilo na kakovu obokurnu dvojku, koji
doli političku vjoru g. Tiso. (Na dosnici:
Sigurno.)

Ogrudjujuć so najodlučnije proti no-
levakšikanom postupku unatijako oblozno
štampu u stvari Strossmayor, odbijajuć
ga gnušenjom kolekso o patriotizmu, koje so
usudilo podčeliti nekadanji provratnici nam
Slavonim, izjavljjuom, da du glasovati za
ovu stavku (dispozicijski fond) u prodpo-
stavci, da vinda nije odobrvala izgrdo
oblozno štampu, koje sam osudilo".
(Odobranje na dosnici.)

Adresa

koju su hrvatski hodočasnici urušili sv.
Oću, glasi u hrvatskom provodu ovako:
Zlatna Troja misa kako jo drugim
narodom, tako jo i Hrvatom radostna i
draga prilika, da pokužu Trojoj svetosti
svoju sinovlju odanost, spremni posluh i
vjoru vazda nooklanjau. Tomu, dopusti mi-
lostivo, neka smo poruci i glasnici mi, koji
Ti ovo poklonstvo na koljena padamo.
Poiću nas na to divno kriposti svatosti
Troje, koje u cielokupnoj katoličkoj orkvi
sivoju i bezbrojna čovječanstvu izkazana
dobročinstva. Kao nepogrješivi učitelj kr-
šćansko istine, nepostrasni branitelj orkvenih
pravah, volodunji zaštitnik znanosti i
umjetnosti, miroljubivi rloštloj pripornih
pitanjah i kao promislivosti podupiratelj
stradalacah i siromakah: kraljovom si i
narodom postao ljubavi vriedan.

Hrvatokomu pak narodu, jednomu od
slavenskih i no veliku, veliki su dopali da-
rovi od apostolske stolice i svatosti Troje.
Prvi jo sveto Kristovo evanđeljo i kato-
lička vjora: pa to najviše i najveće blago
primio je on od slavenskih narodah prvi
i to od Petrovo sveto stolice: za što i bjo
Hrvatom častni naslov, da su sv. Petru

sinovi navlastito. Kad su so pako ukrotili
i mir vjorno gojlji, ter državom i mođu
narasi: opot jim slavni Tvoji predčasnici
ukrasše knozovo kraljevskim volionstvom
i krunom.

Modjutim već su i drugim od rimsko
prve stolice nadaroni darom, dragim i
vriednim spominjanja: no baš sami od
Slovinah, al su u tom od drugih srotnji,
što su ga medju prvimi dobili i do dana
današnjega aduvall.

Ono naimo, što su sveti slovenski apo-
stoli Ciril i Metodij stollk u častno uspo-
mono pape Hadrijana II. i Ivana VIII.,
da jo od apostolske vlasti potvrđenja po-
raba slovenskoga jezika u glasanju sv.
evanđelja, u psovanju miso i časoslova:
odmah u prvo vrijeme dopalo jo Hrvatom.
Pak so to tako živo spominjalo u Hrvat-
nah, da jo hrvatski stari listopisno smio
napisati: da jo sam slosef Konstantin hr-
vatski izumadilo sveto pismo i sa dovo-
lom sv. stolice, hrvatsku misu uvoo modju
Hrvatoh; to utvrdio narod u vjori Kristovoj.

Još nam jo milo spomenuti jedan
krasan dokaz, koliko jo svota stolica bila
dobrotvorna Hrvatom. Kad su Turci, osv-
ovlji Carigrad, navallli da kršćanskoj Eu-
ropi nablju tvrlj jaram novjoro i divljač-
tva, a Hrvati medju prvimi dolazili u grozu
pogibolj: od nikoga nebo jo hrabrojna ni
pomoci, doli rimski voliki svodonikah.
Koliko jo za to rovan bio i nomenari
Kraljko III., noka toga noiskako drugi doli
svotno Ivan Kaplatrian i njegovo drago
modi, koje duva komijn Hrvatoh. I Lav
X., koji jo za dlku psovano kraljevnu
Hrvatoh prednjom vldinom kršćanstva, što
so jo svo trudio, da so ona obitini raka
to rado hrvatski slavni ban, i Jozova keka
kvanl junak Petar Berislavić. I nobi noli
trvadi vldinu volikom nklad bila raz-
vrijona, da su kraljovi i narod odnani
apromu posluhulih glas rimskih papa, koji
su u pravi čas kazivali i ponovno potkani,
to da su složno priokodili u pomoć.

All da navodeći i drugo dobročinstva
našemu narodu od svote apostolske stolice
učinjena, nstrudimo Tvoju svotost i daj
da i mi još jedno spomenemo, što so di-
dimo, da si nas baš Ti nadario. "Grande
munus", to jo ona "Troja, katoličkomu
sviotu namonjena okruženja, koju mi rado
zovemo i slavimo kao volik dar svomu
Slovinstvu od Tvoje svotosti. I pravo si-
nimo. U njoj bo kad narodjujoh, da svota
Orlin i Metodija sva orkva dasti, kad
onih svotacnih posluh i odanost napram
tvoj svotoli slavi, svotolika Slovine, koji
so njlra: kao svojih apostollnah ponose, i
jedninstvo sa svotom ljubavno pozivljoh;
kad napokon drugo znamenito svojih
predčasnih dobroćine, Slovinom izkazano,
prilpimuloh tako da ih sam tvoril i po-
klanjaj. Njjo li po tomo volik onaj dar,
koll i hrvati i sobi svo staro blagodat i
podajje novih.

Ovih daleko dragocjenijunih darovi
urokoni prikazuju so Tebi, svoti Oću,
noka po njlma poznado, da su Hrvati si-
novi svotoga Petra i Troji, i da su željo,
što jih za Tvojo zdravlje i dug život, za
slobodu, vlast i uzvišenoj apostolske sto-
lice izričemo, iskruno i od orkva.

Što pako dr. zvalimo jačo, nego li
da oni darovi, kojima si Slovine nadario,
i u nama i u svima rode zpanosnan rod:
jedinstvo duha u svozi mira!

Šli vrijeme: propadaju ljudskomu rodu
najviše dobra, gdje mnogi bezbožno odliču
Isusu Kristu bžakstvo, a drugi o njom
dvoje. Mi Hrvati ljudno hoćemo, da smo
poslušni riči Troje svatosti; noćemo, da
smo nevrlođni unool onih djedovah, koji
za krat častni i slobodu zlatnu, koja prava
jodino njmu pod krilima nišu i ovnu,
nisu mirili umrioti. Naimo što to uspjeli-
tim laglje i srotinjo, što nam baš divno
sajjo apostolskoga kralja žva vjora u Isusu
Kristu, i sinovska odanost napram Trojoj
svatosti i apostolskoj stolici.

I za to pokleknuvši molimo ponajprijo
za našega osnara i apostolskoga kralja i
za svu uzvišenu apostolsku kuću, apostoli-
ski blagoslov, pa onda i za sebo i sav
narod hrvatski.

U Zagrebu, na bieldi nadjelja 1888.
Adresu podpisali su u ime svećenstva
i hrvatskih katolika: kardinal nadbiskup
Mihalović kao prodajodnik odbora za hodo-
čništvo, biskupi: Strossmayor, Posilović i
Hranilović, podpredsjednik dr. Rački, od-
bornici: knoz Kosta Vojnović, monagr. dr.
Baron, msgr. Pšverić i dr. Bauer.

Pogled po svietu.

Trst, dno 25. aprila.

Austro-Ugarska: Njeg. Veli-
čanstvo car i kralj Fran Josip bio je

dno 23. t. m. u Innsbrucku, da po-
zdravi tamo englezku kraljicu, koja
je prošla iz Italije u Njemačku, da
posjeti svoju kćer i bolestnoga zeta,
t. j. caricu Viktoriju i cara Fridrika.

Njeg. carska visost nadvojvoda
Rudolf kani budućeg mjeseca sa svo-
jom prejasnom suprugom, nadvojvod-
kinjom Stefanijom, posjetiti Hrvataku,
napose glavni grad kraljevino, Zagreb.

O djelovanju carevinskog vieda
govorimo na prvom mjestu, a ovdje
nam je dodati, da bijaše prva sjednica,
u kojoj so jo podrobno razpravljao dr-
žavni proradno, vrlo živahna, dapačo
burna. Zastupnik Luogor napao jo žes-
toliko vitalnissimac u Primorju, iz-
javiv, da su tuj jedini Hrvati i Slo-
venoi, na koje so može Austrija oslo-
niti. Njemu odgovorihše trčanski za-
stupnici Burgstaller i Luzzatto, koji
su ustvrdili, da jo u Primorju viedina
stanovništva talijanske narodnosti. No
gospoda bijašu taj dan nesrotna, jer
jih jo zastupnik dr. Vitozić pobio sta-
tistikom u ruci dokazav, da jo u Pri-
morju Slovinah za 44,251 višo nego
li Talijanah. U istoj sjednici bijašo
odklesanj takozvani "Dispoziciions-
fonde", iz kojoga nagradjuje vlada
sobi odano novinarstvo.

Dalmatinski listovi pišu obširno
o posljednjom izboru u velikom posjedju,
gdjo bijašo, kako javiamo nađji put,
izabran narodni zlotvor Lapena. Radi
talijansko pohjodo krivo rođoni listovi
no sumo izdaju bolokžkih Srebah, već i
porozno uredi, koji su mnogim Hr-
vatom, inajuđim pravo izbora, isto za-
niokali.

Hrvatski sabor sastaje so bu-
dućeg mjeseca. Povjersanstvo, koje jo
viedilo o djobi zadržugah, dovršilo
je svoj rad.

Srbija: Iz Biograda javljalo so
ovih danah, da čo do mala nastati mi-
nistrarska kriza, to da čo ministarstvo
odstupiti. Vjest ta nije so obistinila,
no, rad bi, da novlada najboljo su-
globo izmedju kralja i ministarstva,
koje nastoji, da oslobodi Srbiju od
tudjeg upliva.

Bugarska: Izbori u pojed nih okruž-
nih viedih izpadošo povoljno za vladu.
Knaz Ferdinand odputovati čo 26. t. m.
sa ministrom Stambulovom u sjeverno
krajevo knežovino, gdje čo obući svo
poveća mjesta.

Rusija: Na preslavu devotstogodi-
šnjico pokršćenja Rusije pozvati čo
slavenski odbor svo slavenske narode.
Njemačko novine pišu, da sakuplja
Rusija jošte uvjek svojo čoto sa
austro-njemačkih granicah.

Rumunjska: U mladjo kraljo-
vini buni so seljaštvo proti bogata-
šem i vlastinom. Imado ih koji tvrdo,
da su nastali li romiri usljed politič-
kih agitacijah.

Francuzka: Bivši general Bou-
langer zadobiva sve to višo upliva i
vlasti. Danonice demonstriraju u Pa-
rizu i drugud njegovoj pristaošoj njmu
u prilog, a proti republikanskoj va-
đini. Perizko djačstvo demonstriralo jo
proti generalu, a tom zgodom bilo jo
i krvavih glavah.

Italija: Kraljev brat princ Ama-
deo putuje po Romagni, gdje ga sve-
čano dočekuju. Odatile zal. ljužuju vla-
dini krugovi, da čo biti i kralj u Ro-
magni svečano dočekan. Iz Rima jav-
ljuju, da so jo u parlamentu usćijila
čvrsta opozicija proti ministru Crispiu.

Njemačka: U Charlottenburgu,
nedaleko Berlina, nalazi so ovaj par
englezka kraljica Viktorija, koja jo
došla u posjete svojoj kćeri i zetu.
Bolest cara Fridrika popustila je zed-
njih danah ponešto, no nade naima
nikakve, da bi mogao car-patnik po-
svo ozdraviti.

Frana i Jurina.

Fr. Si čul, da čo i ov put pazinska po-
štika va Kamušovoj zalo politikat P-
Jur. Čo so ti tomu čudiš?
Fr. Ma ja, zaš jo nejde drugde užoval.
Jur. Mo, ma ja: pasalo vrijeme, kad jo bilo
koll puno vimo.
Fr. Su ju varamotno so dobrohalno pomusali.
Fr. Babin Marko javlja, da čomo mi
ovoga leta držat taboro po Iastroj.
Jur. Bravo da čomo, ter smo vođ njega
posvali, da govori: kako so sadi ro-
pica; duhtora Meroža: kako so daju
hrvatskom obdinam, kolpi di grana;
bukotskoga Klarida, kako bi so mo-
ralo upravljati obidnekim imotkom (ku-
povat klubko i... Op. slngara).
Fr. Aljo, to nespada samo; dajjo, daljo
kumo Juro.
Jur. Stor Antonio da Žvalo govori čo o
narodnoj poslovidi: "muš so vože na
bosadu, a vol za rogi"; Sandro bu-
delski prodokli čo svojo budelski iz-
borni mikon, a noli kraljolski pop čo
ngovarati slavonaku liturgiju va Iastroj.
Fr. Toga čo bit noboro unošto.
Jur. Ha! kada tako Marko žoli.

Različite vesti.

Njeg. visost pristolonasludnica Stofa-
nija na Kolljuru. Od tamo pišu nam 20.
t. m.: Dno 18. t. m. počastila jo naša
projana pristolonasludnica, nadvojvod-
kinja Stefanija naš kranit otodli i skromni
franjovalki samostan. Tuj so zaustavila pol
sata, izkazujdu svakomu onu ljubostni i
prejznost, koja jo toliko riosi i odlikajo.
Upravzo mlota bijašo glodati ju u orkvi,
kako se pobožno molli. To jo ova rač troći
put, da nas jo uzvišena gospodnja posjetila,
što nam jamdi, da joj so ovo po naravi
koll kranio mjestanoso milli. Svojm po-
pleom počastila jo i spomen-knjigu u samo-
stanskoj knjižnici.

Kad so jo nadvojvodkinja od nas dio-
lla, bilo so sakupilo mnogo pučanstva iz
obližnjeg Punta, koje jo pozdravilo svad-
nim i toplim trokatinim: žilvil!

Njeg. visost nadvojvodkinja Stefanija
posjetila jo dno 10. t. m. dopiško jezoro
u družtvu dvijuh dvorakih gospodjah i
grafa Bombolosa u dvih kočijah. Njolina
visost došla jo uterati u jutro na 8 satih
parobrodom iz Opatije u luku plominsku,
gdje so vođ bila pripravno kočije. Tu jo
dočekala včelnica oblast, a na čolu joj g.
čivnar, satim učitelj itd. Odatile krene Nj.
visost ravno put jezora, uzovši u svoju
kočiju gosp. nadolnika, a posebnom kočij-
jom pratili su ju gg. Pibernik, učitelj, J.
Marion, obidinski tajnik i T. Tonatti, e. kr.
poštar u Plominu. Kroz Kršćan priprije
Njeg. visost na 10 satih k dopiškomu je-
zoru, u mjesto Čepić, daleko 16 minu-
tina, nije valjda s tuga došla, jer so jo
pripravljalo zlo vrijeme, gdje jo dočekalo
ondjo natžeće so oblati. Njolina visost
pospitla jo mnogoh g. župnika A. Nežića,
koliko godinah je u Čepiću, o stanju ono
obdino, o jezoru itd., nagovorila jo i g. L.
Suka, upravitelja gospođinice Karla Au-
purga na Bolaju. Napokon se jo udosto-
ljala Njolina visost primiti kltu ovičad od
učelnice Stofanije Fergoglia, stanujuće kod
g. župnika. Njeg. visost krene tada kočij-
jom u plominsku luku, to parobrodom u
Opatiju.

Imenovanja. Financijalni savjetnik g.
dr. Alfred Pšfor imenovan jo financijalnim
nadaavjotnikom i financijalnim prokurator-
om za Primorje. — Porvodnja kod tr-
čanskog ročarskog razvatojstva, gosp.
Anton Mahko, imenovan jo redarstvo-
nim komisarom.

Diočanske vlasti. Župnikom kod sv.
Jakova u Trtu imenovan si po trčansko-
skom župnikom zastupstvu g. g. Karlo
Mošč, duhovni pomoćnik u istoj župi. —
G. Ante Bilan, svećenik iz episkopske bisku-
pije, stajao je u trčasku biskupiju, to
bijaše privremeno zamješćen kao duhovni

pomoćnik kod sv. Jakova u Tratu. — G. Čučok, duhovni pomoćnik u Lovranu, imenovan za župe-upraviteljom u Gradolu. — G. Marčinko, duh. pomoćnik u Kastvu, isto kao takav u Lovran. — G. Dobravac, premješten je iz Drago u Storje. Otvoren je natječaj na župe u Val-movraži i Truskah. Sv. barmu dječiti će presv. g. biskup dno 28. aprila u Klanou, dno 29. u Br-zovici, 30. u Divači, a na 1. maja u Rodiku. Iz Podgrada piše nam prijatelj 23. t. m.: Ovdje smo, g. urođinše, jedva po-đeli čutići, da prelazimo iz zimo u pro-ljeće. U vočer i jutro biva kod nas još prilično hladno.

Interpolnoja našeg vriednog zastup-nika, g. Slavija Jenka, izročena u poslied-nju saborskom zasjedanju, u Porodu u pitanju bezovjavno postaju i. niozgodno po-stareko svyzo, ipak je bar, izoizoleco ko-zrietila. Ministarstvo trgovine odradilo je za naimo, da se ustrojio ovdje brzojavni pe-stajša, što će se do mala ovršiti, a i po-štarška svyzo poboljšala se u toliko, da nam je sada moguće na pisma odgovoriti isti dan kad nam stignu.

Napredovali bismo i u drugih poslo-vili, ali na žalost, ne samo da naimoćmo podpore od naših oblatih, već nam se često od latih stavljaju i ondje zaprieko, gdje bi nas moralo podupirati. U ostalom mi naimokljamo duhom, to domo i u bu-dućdo koracima čvrtito i neustraišivo, drkadi se zakona i odelanjaju se na našo narodna pravico i svotijno.

Da sto nam zdravo i do vidoja i Zahvata u „Narodnom Domu“ u Kastvu. Dilitatino poveljeko društvo, sušadko pri-rođeno u nedjelju dno 20. t. m. u pro-štorijali „Narodnoga Doma“ u Kastvu us-ustrojilo vojniško glaišo pukovniško Jalahid koncert s plosom. Program zabavi-još ostalodici: 1. „Sunco jaško“, glaišo. 2. Otvortura iz oporo „Norma“, glaišo. 3. „Zrinicki-Frankopanska“, sbor. 4. „Otaonico“, dotvorka, glaišo. 5. „Slavijan“, sbor uz pratnju glaišo. 6. „Starvan“, postpouri, glaišo. 7. „Vodur na Savi“, sbor uz prat-nju glaišo. 8. Plas. — Učastnika za osobu 1 for, za oblati f. 1.50.

„Babilno“ izvodišo o hrvatskoma hoća-cašdu u Rimu. Naprstran i tođom (P) kao što just porodići hieđo, progovorijo u sa-dnjem broju i o austrijakom hoćoćođnu u Rimu pak se jo po starom običnju zaploo i o Hrvato. Naprijio koji austrijeko hodo-častniko, koji da su se neprotivno pouka-ñali zabraviv, da nisu kod hodo. „Babi“ njeo naimo po volji, što su ti hodočastnici no-ñili kalendaro u papirskih bojah, šim se valjda nosila ni njeonij, „o o e t i o b r a v i n a e r e d e t i l a t r i a n t i“. Nadalje pripriodila kako su Hrvati biskupa Strossmayera do-đekali na trgu sv. Petra bunim „šlivo“, što babil“ takodjor naimo u doludao, jer za Rim nije ni Zagreb ni Dinkovo već „a ospitalo d'italia“. Da ovdjona „babilno“ svojo djeđo, kaže na koncu, da je pro-đejodnik austrijekih hodočastnikih, graf Fer-geu prednio papi adresu u talijanskom jeziku u sv. Otac, da mu je u istom jeziku odgovorijo, što in jo Hrvato tako rasuđilo, da su odludili nepođi višo u Rim dok bud-ovaj papa šlivo, koji bi rim morao hrvatski govoriti, te napokom dođajo, da se ovakvo „istorio“ dogadjaju i u porodokom saboru, gdje da zahljova manjina, da govoro hr-vatski i oni, koji nepoznajju toga jezika.

Što se dogadjja u porodokom saboru s hrvatske strane, ono jo posvo zakonito il na zakonu utemeljeno, a što se tičo tobžo ozvoljoni hrvatskih hodočastnikah, poru-đamo častno „babil“ da jo njezino iz-vođe posvo noistinito i tendenciozno, jer bijahu hrvatski hodočastnici sami liopo primiljoni, otinski nagovoroni i milostivo od sv. Otca otpušđoni, a sa austrijekimi hodočastnici imali su toliko posla, koliko i „babil“ izvističilo, koji jo ejedio valjda u Porodu. A la ei se „babo“ opet porozalil iz carevinskoga vieda. U ejednioi car-rovinskoga vieda od dno 20. t. m., kod pedrobne razprave državnoga prednada, razvio se zanimiv boj izmedju zastupnika Luogerta s jedno a tršćanskih zastupnikah Burgerstallera i Luzzatta s drugo strane. Na koncu udario je i zastupnik dr. Vitozić na tršćansku gospodu statistikom u ruci do-kazav im, da su njihovo tvrđeno, da jo tobžo većina stanovništva Primorja talijan-skoga narodnosti, neistinita. Taj zanimivo dio govorničkoga čarkanja donieti čemo u budućem broju jer nam danas nedotjčo prostora.

Iz Kastva primismo slidođe rodko: „Prijo višo vremenoma namjeravano jo „Club Alpino fumano“ posjetiti „Sparoznu špilju“ u obćenskoj šumi Lužini nedaleko Kastva, na ružno vriedno priobilo mu taj izlet. Na-poknu raztoro vjotar oblako i prosijalo proljetno sunaško na plavetnom svemiru.

„Eto priliko „klubu“, da mu se izpunil želja! Odluči posjetiti Kastav u nedjelju dno 15. t. m.

Iza tamno noći pojavio se krasan dan. Sunco sijalo, kao da se snije oživljajuć se naravi. Nabo bilo kao oko golubinjo. Jedino nad Uškom lobdili tamni oblaciđi, su i oni se napokon njekud stopili.

Oko osam sati dođi dvadeset i šetiri alpiniste, dvio gospodjo u nešto djeco u „Narodni Dom“, koga jim za onaj dan odstupila „Otaonico“. Na ulazu, koji bija-še okloñen sa „Dobro došli“, dođokao jih g. Munid, načelnik kastavski, g. Duklić, pred-šejodnik „Hrvatsko otaonico“ sa tajnikom g. Butkoviđom, zatim članovi otaonico g. dr. Tarozaj, obć. načelnik, g. Bakarčić i drugi. U vrta „Narodnoga Doma“ bio već prirodjen stol za 183 osobe. Ogromma li stola! Da si ga pak vidlo, kada su sjeli oko njega!

Pošto se gosti okriopili, uputo se put „Sparoznu špilju“, vodjoni g. Munidom, Donadinjom i nekodjim otaoničari. Nakon st i pol hoda dođjše do spomonuto špiljo. Pošto ju razgledaše, vratili se u Kastav. (O samoj špilji javit će Vam sa kasnijoo). Kad su oni ošli iz Kastva, došla amo Nj. visost nadvojvodkinja Marija Jo-sipa, praćona graficom Pallavicini, pa raz-gledav grad, koji joj se viedma dopao, po-štelila takodjor i „Narodni Dom“.

Modjuhim ankipijali sa na Rialto otinli alpinisti, i to oko 150 članovah, pod vodstvom g. dra. Stanka Dall'Asta, to su glasbom mu doju uputo sa pješko glavnom oostom put Kastva. S njimi išlo višo drugo gospodo šte u kočijah, što pješko tako, da jo taj dan bilo u Kastvu do 400 viedo-ko gospodo. Pred gradom bila svo kočija do kočijoo.

Pošto ih opazismo na zavoju kod „Rubošti“, pozdravismo ih guranjom mu-žarali. Oni se malo približili, podju jim u svršet otaoničari na alpinisti, koji do-đjše u jutro. Očekali ih na ulazu u grad, gdje se takodjor sakupilo višo školno zna-đilno ayjetlice. Svrhajom glasbom dođu do sv. Sabastijana, gdje jih g. načelnik Munid primi i u kratko liepo pozdravi. Zatim išli svi ukupno sa glasbom do stana g. načelnika, gdje mu na počast odvivala glasba nekodlike komandni, na domo se on sa akoda srdačno zahvalio. Odavio uputio se svi u „Narodni Dom“, gdje su se od-marali i kriopili.

Tokom bankota rodno sa višo zdrav-icni. Naprijio jo ustao g. dr. Dall'Asta, to upio zdravilo kastavakomu načelniku, na domo se drugi odzvani sa „šlivo“ i „ovivna il podestati“. Gusp. Munid liepo sa zahvalno na zdravilo. Zatim napio „Hrvatsko otaonico“ podpredsjednik klub g. dr. Vio, zahvaljujuć joj, što jim jo baš prijateljaki odstupila svojo prostorio. Ovaj zdravilo odgovorijo jo tajnik „Otaonico“ g. Butković, najprijo hrvatski, zatim talijan-čki) što jo gostovo viedma udobravilo, tako, da se urneoboni „šlivo“ i „ovivna“ slogao istom izna nekodlike časovah. Napo-kuo nasdravi g. profesor Canto na čast krasnomu epolu, na što mu g. dr. Tarozaj odgovorijo u njeonodkom jeziku) spomonuv slujbu i ljubav, koja valja da vied dva najbliža sujedna. Čim jo svršilo, kilitimo svi prilautil gromki „ovivna“ i „šlivo“) u glasba zasvira jedun komad.

Oko 7 sati počeo plos u otaonič-koj dvorani. Akoprom su mnogo gospo-đjo i gospodlice, nenapominajuć gospodju, došlo pješko u Kastav, to se ipak plosalo kao za okladu.

Oko 9 sati ostavilo „Narodni Dom“, krouv put stana g. Munida, gdje ga čnet pozdravo, a onda udarioš put Rieko.

Ođokujemo, da će nas i unaprič je-častit naš sujedni svojimi posjeti, koji će nam biti uvijek milii, a mi šomo u svako doba znati učiniti svojo.

Hrvatsko hodočastje. Kako jo poznato, nebiše po volji Niomeom, Talijanom, osobito pako Madjarom, da predvodi hr-vatske hodočastniko biskup Strossmayer. Ti naši neprijatelji podučeko sve moguđo, da predvodi Hrvato kardinal Mihalović, koji jo ne Madjarom prijazan i odan; u spletko njihovo nospođjše. Evo što brzojavljaju o tom boćkim novinam iz Rima:

Napominimo a još manjo odobravamo taj talijanški podrav. Gospoda Kiečanl znadu bez dvojbe toliko hrvatski, da bi bili mogli i blako hrvatski govor razumiti. Mi bar posmerno pred-šejodnik i podpredsjednik toga kluba k vo Velike Hrvate, a nedvojlimo, da su od onda hrvatski posve zabravili. I mi smo vieda bitl za ljubav i slogu ma napram kojem svjedaju, su te naše krasno krieposti nobi smjeko nikad nadmašiti ljubav napram našoj svetilji — hrvatskomu nam jeziku. — Op. uređništva.

Šta, što nazna koji obćenski pandir madjarakili — Op. uređništva. A zašto jo izostao sladići H o c h i t — Op. uređništva.

Audonclja Strossmayera i hrvatskih hodočastnikah izazvalo jo obćo zađudjono. Druvini tajnik jo znao, da će poštaneku gospođu neugodno dicitati, ako bude Hr-vato Strossmayer prodvoo papi. U Pošti se želio, da Strossmayer neoblijo tu zado-voļajtinu, da svojim crkovo-političkim lođjam dado pred oćiom katoličkim svotiom, izražaj u svotioj audonclji kod papo, pa su držali, da su usljed prijateljeko spoz-razumka s Vatikanom glođo to stvarl sig-urni. I zelta jo „Osservatore“ priobio, da se za audonclju hrvatskih hodočast-nikah ođokuju zagrobnički nadbiskup Añila-leviđ. Na uplji Strossmayerov pokazao se jo jađim, nego li uplji austrijeko posla-nika kod Vatikana grafo Paara. Ono osobo, koje se zauzešo za Strossmayera, sjetišo papi zaslužaj biskupa djakovnačkoga za crkvu, za ornogovski konkordat i svo Sla-vono. Naprimiti ga svotiano, znadilo bi uvriediti ono, koji u njemu poštvaju to zasugo. U kratko, papa popusti a Stross-mayer i hrvatski hodočastnici budu lara-nda pozvani na audonclju. Nadbiskup Mihalović, koji jo imao dno 10. t. m. pri-špeti u Rim, prijavio se holocitni.

Iz buzetakog Krasa pišu nam 20. aprila 1888. Bio sam, g. urođinše, prokjučor u Pull, gdje suvotio sludjono dođrok si pri-štelila X; u kojim se uputih u bliznju ka-vanu, da onđjo kavu pijemo to škogodj ajodoko i dovjajšo kcepimo iz domadih rranili novihim. Bijano dobro poslućoni, dohiano i novino. Sludjono dođjo mi pod-ruko „Il glavno Spansloro“. Proglodam prvi stranoo, nita osobito, proglodam drugu, rhu, nošto iz Buzotu od „Don Fa-stidija“, roko od „buzotkog dra. Fa-stidua o compagna bella“, Otsan, Don Fa-stiduo — u dno valjda obušon — plado nad grobom talijanškog kazina u Buzotu, ispuđajšo kadnada ubojito strielo proti onim, koji su svitl krivi. Talijanška brado iz Buzota, valj on, vi niste podnipteko podrjevoval demorodol. Onih kulavini 70 novidja njeonodnih nomarišo dopriñaditi za uzdravanjo kazina! Brum vas budl! Ali po goštioni gubitl čim i nođ, tratići vied-vo i novao, za to marito jo lip i to kulko, jer vaša njevdna skrb jo: trbušina ot unno otcompaer et in sanouia sacou-lorum. A mon!

Zatim ljo još kruptjše suzo, nu ovo se iznenada zasvotao. Otvoreni ođiju ustaju, razdrinli ruku, naduñonih uđiju gleda ustra-šono . . . u što? . . . u buzetaku hrvats-ko otaonlu, u kojoj opazi modju osta-ñim oni slavu trojicu sa njeonizim fakto-umom. U njemu zasvijo krv, razsrdi se, izpusti šid, pak udavaj po hrvatskih ogla-ñali i početi, nu glavratvonoj kočiji, po gradskih svetiljak ih. Sreda za njega, in ga opazišo buzetako gospodlice, koje ga urođiko sa pozdravom „dobre jutro, Don Fastidjo“, inado bi bio posvema pohudo!

I tako svrši Fastidjor plad. Pogle-dam u prijateljoi i viedom: Bog daj norom-pametl šin, odgovoril prijatelj. Buzetaki šar-pnel, drugi moj X, ni samo da su zlobni i ludobni, već i bezobrazni u svjedom stupnju. Upravo g. N., na koga navajjše „spansloro“ dopisnik, jo švrtvo zago-virao — osobito radi činovnika — „gru-đsku rasavjetilo, a da nije njoga, bilo bi pre-stalo užganjo svjetiljakah jošto 8. junija 1887. Lažo baš po oiganekul!

Dobro jo pak pogodilo daptinik, kad jo navoo i la oarotclia podostarilo“. Ku-kavni moj Fastidje! Ne misli ti, da sa načelnik nas vozi u obćenskoj karoti, kako tvoje Chiaro, sotto il cappello podostarilo.“ Kad si tako zloban, šuj još i ovo: Nit načelnikova kočija, nit svi ostali vozovi štr-podski nobi mogli odvotiti svo one glohe, koje su pošilali troji prijatelj i obćini Buzetako od nekodlike godina ovamo! Buzetako!

Razgovarajuć dalje sa prijateljom ob osobah, koje pod imeni „Don Fastidjo“ i „Piccino“ pišu u novino, roča mi ovaj: Čuvajte se vñih obćinskih ukudnarah (su-ajgħar), kao što i nekodjih plemenihi i naplomonitih Kovađali, koji se zmijaki oko vas, vijju to koji vas izadjićiki napadaju. Vrbicani su uzeli novu metlu i pzo-moli su svu prašinu iz obćino, tako mo-rato i vi, jer drugabje jaoh i naopako. Najmanji i najselabji koron slično talijan-đi nijo drugo nego lž i izdaja! Viala prijateljju. Čuvat čemo sa B. Bogom i Krašom.

Odgovoril finane. ministra Dunejav-skoga na interpelacjaju zastupnika dra. Vi-tozića i drugovah, podneseno dno 26. ok-tobra 1887. u pitanju razprodajo soli u kotaru pazinskom, glasi: Na temelju podataka, koje sam pri-mio u tozu pitanju, čast mi jo odgovoriti sa rečena interpelacjaju slidođe:

Nourednost, sbog koje jo nastala tušba, nospada na razprodaju soli iz oraraskih magazinal po obćinili čionah, već na razprodaju odmjorono soli puđanstvu pa-zinskomo.

Provišnjom odlukoju od dno 27. aprila 1882. bijašo puđanstvu istro i kvar-norskih otokah milostivo dozvoljeno, da mogu dobiti za domaću potrobu soli po 12 boćkih funtah ili 0.72 kilogr. na osobu, po čioni, koja jo napram obćinotji čioni soli, takozvanoj odmjorono (limito) čioni, sñižona.

Kolikoko podililo se imajude soli bi-jašo polag službonog popisa puđanstva prodiojono, to se ta mjera soli izručijo pojedinim obćinam usljed okružnicoo pri-morskoga namjostoinstva od dno 17. sep-tembrua 1883. Njom političko-blasti. Raz-điojono soli na pojedino obćinore aliđi po obćinili predstojnici.

Dužnost jo obćino, da odmjorono joj eol iz oraraskih magazinal digno, to ju modju obćinore podililo.

Dozvoljeno jo pako takodjor obćinam, da odmjorono jim sol izručijo pojedinoju razprodavotaju, koji jo dužan odmjorono sol po ugovoronoj čioni, a pod nadzorom obćinili predstojnikah, na to ovlađonim obćinoram prodavati.

Nadjo li se takav razprodavotaj, tada jo dužnost obćinah, doćitno obćinilih pre-stojnikah, bitli nad tim, da taj hmođo viedu u skladu dođta soli, to da ju pro-đajo imno onim, koji imadu do toga pravo.

Po izražajih apšali, koje sam dobio, imado vied obćinah, doćitno obćinilih pre-stojnikah, koji nisu uđinili svoju dužnost obćinom sol. Utanovljeno bijašo, da raz-prodavotaji odmjorono soli naimo isto doatitno u skladu li i da se ista dicitio osobam iz drugih obćinah, a odneto jo slidođo, da se nijo moglo domaćo obćinore zadovoljiti.

Nisu dakle krivi državni činovnici radi nourednosti kod razprodajo odmjor-ono soli u pazinskomo kotaru.

Atlas za hrvatsku povjestnicu od Vjekoslava Klaića, upravo jo izpod šteta izišoo. Sadržaj mu jo ovaj: Tunađ kar-tom, četrnajst štampanih stranah u voljkoj osmini. Karte: 1 Hrvatsko i srbako zem-ljo (Panonia, Dalmatia) za rimskoga vlad-đanja. 2 Hrvatska i Srbija za kralja Tomi-slava g. 925. 3 Hrvatska za Petra Krišti-mira g. 1009. 4 Hrvatsko i srbako zemljo oko g. 1800. 5 Bosansko kraljevstvo za Stjepana Tvrdka I. god. 1800. 6 Hrvats-ki i bosanski pašalik g. 1006. — Ova-ñje karte i torisli: Tloris Dvokolčanovo plađe. Knaževina Kocelova oko g. 870. Župo u Hrvatskoj oko g. 1000. Kazivnik republiko dubrovačko g. 1120—1451. Tloris grada Zagreb od g. 1868. Hrvatsko po-krajino za francuzkoga cara Napoleona I. godino 1811.

Čiena atlasa just: f. 1.50, s pošta-riinom f. 1.00. Dobiva se u tiskari C. Al-brechtla st. Izvajjaki narudžiloji mogu se obratiti i na samoga auktora, g. Vjekoslava Klaića, Zagreb, illea 1882.

Preporučimo ovo zanimivo i valžo cjeło nečumornoga g. profesora Klaića svim onim, koje naša prošlost zanima.

Lutrijiski brojevi

ano 21. aprila.

Trat	87	13	81	51	90
Ltno	28	21	88	11	42
Buda	86	47	20	22	42

dno 23. aprila.

Prag	73	71	77	30	37
Lavov	11	10	31	21	4
Stornannstadt	10	6	35	35	62
Innsbruck	43	11	00	10	25

Trgovačko viedi.

(Čiono se razumljo kako se prodajo na dubelo blago za gotov novac).

Kava	Mocca	Čena od for. do for.
100 K.	124.	120.—
100 K.	103.	105.—
100 K.	100.	108.—
88.	90.—	
83.	90.—	
96.	93.—	
112.	114.—	
124.	119.—	
123.	121.—	
92.	93.—	
90.	94.—	
102.	101.—	
88.	89.—	
88.	84.—	
30.	30.—	
400.	420.—	
21.	23.—	
98.	90.—	
78.	70.—	
87.	88.—	
80.	81.—	
100 K.	7.50	
8.75		

